

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
5 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Прокопанич Галини Кризостанівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Прокопанич Галину Кризостанівну** (далі – Кандидат), якає професором Університету Державної фіскальної служби України та суддею у відставці, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Щодо невідповідності Кандидата критерію професійної етики

1.1. Кандидат працювала суддею Вищого господарського суду України з 2011 р. по вересень 2016 р. У відповідь на офіційний запит Рада отримала інформацію (додаток 1) про те, що Департамент спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні №42013110000001050 за підозрою колишнього Голови Вищого господарського суду України Татькова В.І., його колишнього заступника Ємельянова А.С. (нині суддя Вищого господарського суду України) та колишнього головного спеціаліста канцелярії (на правах відділу) управління документального забезпечення Вищого господарського суду України Катасонової Є.Б. у вчиненні злочинів проти правосуддя – втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, тобто у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України (далі - кримінальне провадження).

Кримінальне провадження розпочато за фактом здійснення вищими посадовими особами Вищого господарського суду України систематичних втручань в автоматизовану систему документообігу суду. У процесі досудового розслідування були встановленні факти здійснення тиску на суддів Вищого господарського суду України, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. Причому таке втручання здійснювалося організаторами злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування.

У порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду щодо об'єктивності, вірогідності (випадковості) розподілу справ, черговості та рівної кількості справ для кожного судді, з 01.01.2011 р. у Вищого господарського суду України було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому, значна кількість спеціалізацій мала штучний характер та фактично дублювалася.

Досудовим розслідуванням на цей час встановлено 10 546 випадків розподілу справ (заяв) на одного суддю Вищого господарського суду України (безальтернативно) у так званих «тотожних» спеціалізаціях та 10 816 випадків внесення до автоматизованої системи документообігу Вищого господарського суду України недостовірних відомостей щодо можливості участі судді в автоматизованому розподілі справи (касаційної скарги). У період часу з 01.01.2011 р. до 01.05.2014 р. за такими «тотожними» спеціалізаціями, автоматизований розподіл у яких відбувався безальтернативно, були визначені такі судді: Акулова Н.В., Алєєва І.В., Бакуліна С.В., Барицька Т.Л., Борденюк Є.М., Владимиренко С.В., Волков Р.В., Величко Н.Л., Данилова Т.Б., Добролюбова Т.В., Дерєпа В.І., Демидова А.М., Євсіков О.О., Запорощенко М.Д., Заріцька А.О., Кравчук Г.А., Картере В.І., Кот О.В., Круглікова К.С., Князьков В.В., Корсак В.А., Козир Т.П., Кравчук Г.А., Новікова Р.Г., Малетич М.М., Мирошниченко С.В., Остапенко М.І., Удовиченко О.С., Панова І.Ю., Плюшко І.А., **Прокопанич Г.К. (Кандидат)**, Першиков Є.В., Самусенко С.С., Хрипун О.О., Швець В.О., Шевчук С.Р. та Чернов Є.В.

Кандидата віднесено слідством до групи суддів Вищого господарського суду України, на яких здійснювався розподіл справ з порушенням порядку, встановленого законом. Окрім того, Кандидат фігурує у журналістському розслідуванні, в якому детально описано факти втручання в автоматизовану систему розподілу судових справ у Вищому господарському суді України (додаток 2). Зокрема, як ідеться в матеріалі, справи, призначені автоматизованою системою до розгляду Кандидатом, перерозподілялись через її відпустку. Попри це, як свідчить Єдиний державний реєстр судових рішень, в цей же час, нібито перебуваючи у відпустці, Кандидат розглядала інші справи.

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитано 30 суддів Вищого господарського суду України. Усі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас, при явних ознаках неправомірності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між судьями Вищого господарського суду України вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до указаних неправомірних дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження.

Неухильно слідуючи принципу презумпції невинуватості, Рада не робить стверджувальних висновків про причетність Кандидата до зазначених злочинів, щодо яких здійснюється розслідування. Проте наявна у Ради інформація з кримінального

провадження дає обґрунтовані підстави вважати, що ним встановлені факти тривалого існування в Вищому господарському суді України негативної неформальної практики щодо організації розподілу справ. Така практика мала можливість утвердитися в Вищому господарському суді України лише за активної чи мовчазної згоди з нею суддів цього суду з нехтуванням принципу незалежності судді.

Призначення будь-якої особи на посаду судді має відбуватися з врахуванням її минулої професійної діяльності та того, як вплине перебування цієї людини на посаді судді під кутом зору необхідності підвищення рівня суспільної довіри до суду.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» встановлює, що суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Статтею 5 Кодексу суддівської етики визначено, що незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду.

Відповідно до ст. 2 Кодексу суддівської етики суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя, та бути незалежним від своїх колег у процесі прийняття рішень. Він не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим. А ст. 3 цього Кодексу вимагає від судді докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною. Ці норми засвідчують, що суддя має займати не пасивну, а активну позицію у відстоюванні своєї незалежності і не лише сам не втручатись у діяльність інших суддів, але й не дозволяти цього іншим.

Наведені факти свідчать, що Кандидат протягом тривалого часу не лише не вчиняла активних дій з метою припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ, але й щонайменше пасивно сприяла цим процесам. А коли ці факти було викрито, не вживає активних дій з метою сприяння ефективному розслідуванню цих справ. Це свідчить про порушення Кандидатом основоположних засад принципу незалежності судді.

1.2. З відомостей, що містить досьє Кандидата, випливає, що з часу окупації Російською Федерацією території Автономної Республіки Крим та початку війни на Сході України Кандидат неодноразово відвідувала Крим і окуповану територію. Факт окупації Криму не став перешкодою для поїздок туди.

Згідно з п. 1.3 [Бангалорських принципів поведінки судді](#), суддя не лише повинен виключити будь-які взаємовідносини, що не відповідають посаді, ... а й робити це так, щоб це було зрозуміло навіть сторонньому спостерігачу.

Звісно, громадяни України не позбавлені права відвідувати тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим. Однак, під кутом зору розсудливої людини, особа, яка обіймає посаду судді у вищому судовому органі України, мала би утриматися від таких поїздок, щоб запобігти будь-яким підозрам у тому, що така особа узгоджує свої дії з представниками Російської Федерації та отримує від них гарантії безпеки для себе і членів своєї сім'ї.

2. Щодо невідповідності Кандидата антикорупційним критеріям

2. 1. Відповідно до електронних декларацій за [2015](#), [2016](#) роки, а також паперових декларацій за 2013, 2014 роки (додатки 3, 4) Кандидат володіє на праві власності лише квартирою у м. Київ загальною площею 83 кв. м. При цьому, у електронній декларації за 2015 р. датою набуття квартири вказано 29.03.2014 р., хоча вона ж фігурує і в декларації за 2013 р.

Як з'ясували журналісти програми "СХЕМИ: корупція в деталях", постійно у вказаній квартирі Кандидат не проживає (додаток 5). За інформацією з досьє Кандидата, її дві доньки є власницями квартир у елітному комплексі бізнес-класу "Голосієво". Саме там, за матеріалами розслідування, і проживає Кандидат. Проте, ні у паперовій, ні у електронній декларації за 2015 рік Кандидат не вказала нерухоме майно, яким користується. Більше того, вона не задекларувала і членів родини, а саме родину доньки, з якою проживає, про що сама повідомила журналістам: "Ми однією сім'єю буваємо і там, і там".

2. 2. Відповідно до даних з досьє Кандидата, на її ім'я було видано довіреність на автомобіль марки CITROEN, термін дії з 27.08.2014 по 27.08.2017 р. Однак, право користування автомобілем не було відображено у жодній з декларацій кандидата за 2014-2016 рр.

За ч. 3 ст. 46 Закону України "Про запобігання корупції" у декларації зазначаються також відомості про об'єкти декларування, передбачені пунктами 2-8 частини першої цієї статті, що є об'єктами права власності третьої особи, якщо суб'єкт декларування або член його сім'ї отримує чи має право на отримання доходу від такого об'єкта або може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти щодо такого об'єкта дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним.

Таким чином, викладене підтверджує, що Кандидат, будучи суддею, не дотримувалась встановлених законом обов'язків щодо правдивого декларування свого майна.

На підставі викладеного, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат Прокопанич Галина Кризостанівна не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики.

Додаткова інформація про Кандидата

Окрім відомостей, що покладені в основу цього Висновку, Громадська рада доброчесності направляє до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформацію, що стосується Кандидата і може бути оцінена за критеріями доброчесності та професійної етики у сукупності з іншими обставинами.

На адресу Громадської ради доброчесності надійшли повідомлення від громадян, які стверджують про ухвалення Кандидатом свавільних рішень, що спричинило порушення прав заявників (додатки 6 - 7).

Зокрема, від комітету кредиторів АТ «Градобанк» на сайт Громадської ради доброчесності надійшло повідомлення (додаток 8), що колегія суддів Вищого господарського суду України під головуванням Кандидата проігнорувала [рішення](#) Конституційного Суду України, яким було визнано неконституційним закон щодо націоналізації колекції картин АТ «Градобанк». Рішення Вищого господарського суду України, ухвалене під головуванням Кандидата ([39212821](#)), у цій справі має ознаки свавільного рішення, оскільки суд не надав особі захисту основоположного права на мирне володіння майном, порушення якого тривало й після ухвалення Конституційним Судом України відповідного рішення. Суд зберіг стан порушення державою цього права, який виник у зв'язку з дією неконституційного закону, і продовжував існувати після визнання його неконституційним.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки:

1. Лист Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України;
2. Матеріали розслідування Г. Канєвського “Полтергейст в суді”;
3. Декларація Кандидата за 2013 р.;
4. Декларація Кандидата за 2014 р.;
5. Матеріали розслідування “Багаті родичі бідних суддів”;
- 6 - 7. Інформація від громадян.

**Координатор
Громадської ради доброчесності**